

Judikatūras krājums

Lieta C-141/14

**Eiropas Komisija
pret
Bulgārijas Republiku**

Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2009/147/EK — Savvaļas putnu aizsardzība — Īpaši aizsargājamās teritorijas Kaliakra un Belite skali — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu un savvaļas sugu aizsardzība — Kopienas nozīmes teritorija Kompleks Kaliakra — Direktīva 2011/92/ES — Noteiktu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Aizsardzības režīma piemērojamība *ratione temporis* — Sugu dabisko dzīvotņu noplicināšanās un traucējumi, kas skar sugas — Vēja enerģija — Tūrisms

Kopsavilkums – Tiesas (trešā palāta) 2006. gada 14. janvāra spriedums

1. *Vide — Savvaļas putnu aizsardzība — Direktīva 2009/147 — Īpaši aizsargājamo teritoriju izvēle un demarkācija — Dalībvalstu novērtējuma brīvība — Robežas*

(Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/147 4. panta 1. un 2. punkts)

2. *Vide — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Direktīva 92/43 — Īpaši aizsargājamās teritorijas — Dalībvalstu pienākums novērst dabisko dzīvotņu un sugu dzīvotņu noplicināšanos — Piemērojamība — Aizsardzības režīma piemērojamība “ratione temporis”*

(Padomes Direktīvas 92/43 6. panta 2. punkts)

3. *Vide — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Direktīva 92/43 — Īpaši aizsargājamās teritorijas — Dalībvalstu pienākums novērst dabisko dzīvotņu un sugu dzīvotņu noplicināšanos — Pienākumu neizpilde — Komisijai noteiktais pierādīšanas pienākums — Apjoms*

(Padomes Direktīvas 92/43 6. panta 2. punkts)

4. *Vide — Savvaļas putnu aizsardzība — Direktīva 2009/147 — Īpašas aizsardzības pasākumi — Dalībvalstu pienākums veikt pasākumus, lai nepieļautu dzīvotņu piesārņošanu un noplicināšanos — Pienākumu neizpilde — Komisijai noteiktais pierādīšanas pienākums — Apjoms*

(Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/147 4. panta 4. punkts)

5. *Vide — Savvaļas putnu aizsardzība — Direktīva 2009/147 — Īpašas aizsardzības pasākumi — Dalībvalstu pienākums veikt pasākumus, lai nepieļautu dzīvotņu piesārņošanu un noplicināšanos — Attiecīgās teritorijas neklasificēšana par īpaši aizsargājamu teritoriju — Ietekmes neesamība*

(Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/147 4. panta 4. punkts)

6. *Prasība sakarā ar pienākumu neizpildi — Pamatotības pārbaude Tiesā — Vērā ņemamais stāvoklis — Stāvoklis argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās*

(LESD 258. pants)

7. *Vide — Noteiktu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 2011/92 — II pielikumā uzskaitīto projektu pakļaušana novērtējumam — Dalībvalstu novērtējuma brīvība — Robežas — Viena projekta kumulatīvās iedarbības ar citiem projektiem ņemšanas vērā*

(Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/92 4. panta 2. un 3. punkts, II pielikums un III pielikuma 1. punkta b) apakšpunkts; Padomes Direktīvas 85/337, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35, 2. panta 1. punkts un 4. panta 2. punkta b) apakšpunkts)

1. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 27.–30. punktu)

2. Direktīvas 92/43 par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 6. panta 2. punkts ir piemērojams arī iekārtām, kuru projektu kompetentā iestāde ir apstiprinājusi pirms šajā direktīvā paredzētās aizsardzības piemērošanas attiecīgajai aizsargājamajai teritorijai. Lai arī šādi projekti nevar tikt pakļauti Direktīvā 92/43 paredzētajiem noteikumiem par projekta ietekmes uz attiecīgo teritoriju iepriekšēja novērtējuma procedūru, uz to īstenošanu tomēr attiecas šīs direktīvas 6. panta 2. punkts.

Tāpēc Direktīvas 92/43 6. panta 2. punkts attiecas uz vēja ģeneratoru uzstādīšanas projekta īstenošanu, kā arī ar tiem saistīto iekārtu radīto darbību, lai gan tie tikuši apstiprināti pirms attiecīgās dalībvalsts pievienošanās un, pirms Direktīva 92/43 un Direktīva 2009/147 par savvaļas putnu aizsardzību kļuva piemērojamas šīm atļaujām.

(sal. ar 51., 69. un 55. punktu)

3. Darbība atbilst Direktīvas 92/43 par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 6. panta 2. punktam tikai tad, ja ir nodrošināts, ka tā nerada nekādu traucējumu, kas varētu būtiski ietekmēt minētās direktīvas mērķus un, it īpaši, tajā noteiktos aizsardzības mērķus. Tomēr, lai pierādītu šīs normas pārkāpumu, Komisijai nav jāpierāda cēloņsakarība starp projektā norādīto iekārtu ekspluatāciju un attiecīgajām sugām nodarīto būtisko traucējumu. Pietiek ar to, ka šī iestāde pierāda varbūtību vai risku, ka šī ekspluatācija varētu izraisīt tādus traucējumus.

(sal. ar 56. un 58. punktu)

4. Attiecībā uz Direktīvas 2009/147 par savvaļas putnu aizsardzību 4. panta 4. punktu, kurā noteikts, ka dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, lai putnu aizsardzībai nozīmīgās teritorijās nepieļautu dzīvotņu piesārņošanu vai noplicināšanos, kā arī traucējumu radīšanu putniem – šīs normas pārkāpums ir konstatējams, tiklīdz Komisija pierāda varbūtību vai risku, ka projekts noplicina aizsargāto putnu sugu dzīvotnes vai rada šīm sugām būtiskus traucējumus.

Šajā ziņā, kad ir pierādīts, ka vēja ģeneratoru ekspluatācija var izraisīt būtiskus traucējumus un aizsargāto putnu sugu dzīvotņu noplicināšanos, fakts, ka šādi putni joprojām apmeklējot attiecīgās putnu aizsardzībai nozīmīgās teritorijas un ka piemērotu vēja apstākļu gadījumā migrācijas plūsma novirzoties uz vienu no attiecīgajām ekspluatācijas vietām, nav pretrunā šim konstatējumam. Aizsardzības pienākumi pastāv, vēl pirms ir konstatēta putnu skaita samazināšanās vai atklājies aizsargājamas putnu sugas izzušanas risks.

(sal. ar 66., 70., 75. un 76. punktu)

5. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 67. punktu)

6. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 88. punktu)

7. Attiecībā uz limitu vai kritēriju noteikšanu, kas ļauj konstatēt, vai ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums projektiem, uz kuriem attiecas Direktīvas 2011/92 par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu II pielikums, protams, ir skaidrs, ka ar Direktīvas 85/337 par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35, 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu dalībvalstīm šajā ziņā ir piešķirta novērtējuma brīvība. Taču šo novērtējuma brīvību ierobežo šīs direktīvas 2. panta 1. punktā noteiktais pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu projektiem, kuriem var būt būtiska ietekme uz vidi *inter alia* to rakstura, apjoma vai atrašanās vietas dēļ. Tādējādi Direktīvas 85/337 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto kritēriju un limitu mērķis ir atvieglot konkrētu projekta īpašību izvērtēšanu, lai noteiktu, vai uz to attiecas pienākums veikt tā ietekmes uz vidi novērtējumu. No minētā izriet, ka valsts kompetentajām iestādēm, izskatot šīs direktīvas II pielikumā ietilstošā projekta atļaujas pieteikumu, ir īpaši jāpārbauda, vai, ņemot vērā minētās direktīvas III pielikumā paredzētos kritērijus, ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums.

Turklāt valsts iestādei, pārbaudot, vai projektam ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums, ir jāizvērtē ietekme, kāda tam var būt kopā ar citiem projektiem. Proti, ņemot vērā Direktīvas 2011/92 4. panta 2. un 3. punkta piemērošanu kopā ar tās III pielikuma 1. punkta b) apakšpunktu, ir jāizvērtē projekta īpašības, tostarp attiecībā uz tā kumulatīvo ietekmi kopā ar citiem projektiem.

(sal. ar 91.–96. punktu)